

CAP DE L'ESTAT

10902 *LLEI ORGÀNICA 13/1999, de 14 de maig, de modificació dels articles 19 i 240 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial.* («BOE» 116, de 15-5-1999.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica. Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Els tribunals consuetudinaris i tradicionals estan reconeguts en la Constitució espanyola de 1978, la qual, en l'article 125, introdueix la possibilitat que els ciutadans puguin exercir l'acció popular i participar en l'Administració de Justícia davant d'aquests tribunals.

En el mateix sentit es pronuncia la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial, que reconeix el caràcter de tribunal consuetudinari i tradicional del Tribunal de les Aigües de l'Horta Valenciana. Aquest text legal data del 1985 i, tot i que s'hi han fet diverses modificacions parcials, per diferents motius, no s'hi ha introduït el reconeixement com a tribunal consuetudinari i tradicional al Consell d'Homes Bons de Múrcia, malgrat que aquest Tribunal té les primeres referències en el segle IX, actua des d'aleshores fins als nostres dies i l'Estatut d'autonomia per a la Regió de Múrcia estableix que la Comunitat Autònoma ha d'atendre especialment el dret consuetudinari de la Regió.

Als efectes de reconèixer legalment el caràcter de tribunal consuetudinari i tradicional del Consell d'Homes Bons de Múrcia, es modifica l'article 19 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial.

També es modifica l'article 240 de l'esmentada Llei orgànica, als apartats 3 i 4, per perfeccionar la regulació de l'incident de nul·litat d'actuacions.

Article primer.

S'afegeix un nou apartat 4 a l'article 19 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial, amb la redacció següent:

«4. Es reconeix el caràcter de tribunal consuetudinari i tradicional a l'anomenat Consell d'Homes Bons de Múrcia.»

Article segon.

Els apartats 3 i 4 de l'article 240 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial, queden redactats de la manera següent:

«3. No s'admet, amb caràcter general, l'incident de nul·litat d'actuacions. Tanmateix, excepcionalment, els que siguin part legítima o haurien hagut de ser-ho poden demanar per escrit que es declari la nul·litat d'actuacions fonamentada en defectes de forma que hagin causat indefensió o en la incongruència de la decisió, sempre que no hagi estat possible denunciar aquests defectes abans de dictar sentència o resolució que posi fi al procés i que, en un cas o en l'altre, la sentència o la resolució no sigui susceptible de recurs en el qual es pugui reparar la indefensió.

És competent per conèixer d'aquest incident el mateix jutjat o tribunal que hagi dictat la sentència o la resolució que hagi adquirit fermesa. El termini per demanar la nul·litat és de vint dies, des de la notificació de la sentència, la resolució o, en tot cas, des que es conegui el defecte que hagi causat la indefensió; en aquest últim cas, no es pot sol·licitar la nul·litat d'actuacions després que hagin transcorregut cinc anys des de la notificació de la sentència o la resolució. El jutjat o el tribunal no ha d'admetre a tràmit cap incident en què es pretengui suscitar altres qüestions. La resolució en què es denega l'admissió a tràmit no és susceptible de cap recurs.

4. Admès a tràmit l'escrit en què es demana la nul·litat fonamentada en els vicis a què es refereix l'apartat 3 d'aquest article, no queda suspesa l'execució i l'eficàcia de la sentència o la resolució no susceptibles de recurs, llevat que s'acordi de manera expressa per evitar que l'incident pugui perdre la seva finalitat, i s'ha de traslladar aquest escrit, juntament amb la còpia dels documents que s'hi acompanyin, si s'escau, per acreditar el vici o el defecte en què es fonamenti la petició, a les altres parts, que, en el termini comú de cinc dies, poden formular per escrit les seves alegacions, a les quals han d'acompanyar els documents que considerin pertinents. La resolució final sobre aquest incident no és susceptible de cap recurs.»

Disposició addicional única.

1. Els magistrats del Tribunal Suprem que en la data d'entrada en vigor de la Llei orgànica 5/1997, de 4 de desembre, ocupin càrrecs judicials, de lliure designació a proposta del Consell General del Poder Judicial en altres òrgans de la jurisdicció ordinària, poden continuar ocupant-los fins que sol·licitin la reincorporació al Tribunal Suprem si no són de durada determinada o, en cas que es tracti d'un càrrec de durada determinada, estrictament, fins al final del període de cinc anys per al qual hagin estat nomenats, al terme del qual s'han d'incorporar al Tribunal Suprem en el termini de quinze dies, d'acord amb el que preveu la disposició transitòria tercera, 1 de la Llei esmentada.

Els magistrats del Tribunal Suprem que estiguin en situació d'excedència voluntària abans de l'entrada en vigor de la Llei orgànica 5/1997, de 4 de desembre, han de sol·licitar la reincorporació a què fa referència la disposició transitòria tercera, 1 de la Llei esmentada, dins del termini màxim de durada d'aquella en el moment en què hagin estat declarats en aquesta situació, o en el qual aquest hagi estat modificat posteriorment segons la legislació vigent en cada moment.

Els magistrats del Tribunal Suprem que hagin estat declarats en situació de serveis especials abans, també, de l'entrada en vigor de la Llei orgànica 5/1997, de 4 de desembre, per ocupar càrrecs en virtut de nomenament per un real decret, s'han de reincorporar en el termini de quinze dies a comptar de la publicació del real decret de cessament en el «Butlletí Oficial de l'Estat»; altrament, els és aplicable el que preveu l'article 348 bis de la Llei orgànica del Poder Judicial.

Aquests magistrats no tenen dret a la reserva de plaça i la reincorporació al Tribunal Suprem s'ha de fer en els termes que preveu la disposició transitòria tercera, 2 de la Llei orgànica 5/1997, de 4 de desembre.

2. Els magistrats que hagin sol·licitat la reincorporació al servei actiu en el Tribunal Suprem en aplicació del que estableix la disposició transitòria tercera, 1 de la Llei orgànica 5/1997, de 4 de desembre, poden conservar i, si s'escau, recuperar la situació que tenien en

la seva entrada en vigor, mitjançant una sol·licitud adreçada al Consell General del Poder Judicial i, si s'escau, a l'organisme competent, dins el mes següent a l'entrada en vigor d'aquesta Llei. Aquesta situació està sotmesa als terminis i les condicions que expressa l'apartat anterior.

3. El termini d'un any que estableix la disposició transitòria tercera, 1 de la Llei orgànica 5/1997, de 4 de desembre, queda modificat en els termes que preveu l'apartat 1 d'aquest article.

Disposició transitòria única.

El que disposa l'article segon d'aquesta Llei també és aplicable als processos que hagin finalitzat per resolució o sentència no susceptible de recurs dins el mes anterior a l'entrada en vigor d'aquesta Llei. En aquests casos, el termini per sol·licitar la nul·litat, que estableix el paràgraf segon de l'apartat 3 de l'article 240 de la Llei orgànica del Poder Judicial, es compta a partir de l'endemà de l'entrada en vigor.

Disposició final única.

Aquesta Llei orgànica entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.
Madrid, 14 de maig de 1999.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

11049 REIAL DECRET 770/1999, de 7 de maig, pel qual s'aprova la Reglamentació tecnicosanitària per a l'elaboració, la circulació i el comerç de detergents i netejadors. («BOE» 118, de 18-5-1999.)

El Reial decret 2816/1983, de 13 d'octubre, va aprovar la Reglamentació tecnicosanitària per a l'elaboració, la circulació i el comerç dels detergents.

Tenint en compte que els productes que regula han sofert, en els últims anys, innovacions tècniques i comercials importants i, a més, l'entrada en vigor del Reial decret 1078/1993, de 2 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament sobre classificació, envasament i etiquetatge de preparats peril·losos, i l'aprovació del Reial decret 363/1995, de 10 de març, pel qual s'aprova el Reglament sobre notificació de substàncies noves i classificació, envasament i etiquetatge de substàncies peril·loses, cal fer-ne una actualització.

S'ha considerat oportú estendre l'àmbit d'aplicació de la Reglamentació tecnicosanitària a altres productes la fabricació, la comercialització i les aplicacions dels quals són similars als detergents.

Així mateix, s'estableixen requisits especials de formulació i etiquetatge per a determinats rentaplats líquids a fi de millorar-ne la seguretat.

D'altra banda, es dona compliment a la recomanació de la Comissió Europea de 13 de setembre de 1989,

relativa a l'etiquetatge de detergents i productes de neteja (89/542/CEE).

Aquest Reial decret es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.10a, 16a i 23a de la Constitució i d'acord amb l'article 40, apartats 2 i 4, de la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat, i els articles 3.3 i 9.1 de la Llei 21/1992, de 16 de juliol, d'indústria.

Tot això sense que el que estableix aquest Reial decret sigui obstacle al que disposen els articles 30 i 36 del Tractat Constitutiu de la Comunitat Europea, ni a les obligacions derivades d'altres tractats o convenis internacionals.

Aquesta disposició ha estat sotmesa al procediment d'informació en matèria de normes i reglamentacions tècniques que preveuen la Directiva 83/189/CEE, de 28 de març, i el Reial decret 1168/1995, de 7 de juliol.

En la tramitació d'aquest Reial decret s'han demanat els informes pertinents del Consell de Consumidors i Usuaris i de la resta dels sectors afectats i s'ha informat la Comissió Interministerial per a l'Ordenació Alimentària.

En virtut d'això, a proposta dels ministres de Sanitat i Consum, d'Economia i Hisenda i d'Indústria i Energia, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres a la reunió del dia 7 de maig de 1999,

DISPOSO:

Article únic. *Aprovació de la Reglamentació tecnicosanitària.*

S'aprova la Reglamentació tecnicosanitària per a l'elaboració, la circulació i el comerç de detergents i netejadors que s'adjunta.

Disposició addicional única. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret té la condició de norma bàsica en el sentit que preveu l'article 149.1.10a, 16a i 23a de la Constitució i d'acord amb l'article 40, apartats 2 i 4, de la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat, i els articles 3.3 i 9.1 de la Llei 21/1992, de 16 de juliol, d'indústria.

Disposició transitòria primera. *Pròrroga general de comercialització.*

A fi que les indústries puguin adoptar les mesures necessàries per al compliment del que disposa aquesta Reglamentació, tots els productes afectats es poden continuar comercialitzant en les condicions que exigeix la legislació anterior vigent, durant un període de divuit mesos, a comptar de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret.

Disposició transitòria segona. *Pròrroga de comercialització dels rentaplats líquids.*

No obstant això, les prescripcions que estableixen l'apartat 1 de l'article 8 i l'apartat 5 de l'article 11 per als rentaplats líquids és aplicable als dotze mesos de l'entrada en vigor d'aquesta disposició.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa singular.*

Queda derogat el Reial decret 2816/1983, de 13 d'octubre, pel qual s'aprova la Reglamentació tecnicosanitària per a l'elaboració, la circulació i el comerç de detergents (detergents sintètics i sabons de rentar).